

Valtteri valoa etsimässä

Valtteri valoa etsimässä

Henkilöt:

- Kertoja** (teksti, mikki)
Valtteri (villapaita, pipo, kaulaliina, huopatossut, reppu)
Ajatus (musta viitta ja naamari/kasvomaalaus tms.)
Lintu (nokka, päähine ja siivet, kasvomaalaus)
Pöllö (nokka, päähine ja puku/ kasvomaalaus)
Kettu (turkki, häntä, korvat, viikset, mainoskyltti, lamppuja
..... lyhtyjä, johtoja, pattereita...)
Tähti (sähkövä kaapu, kultahilettä kasvomaalauksella)
Maria (puku, huivi, Jeesus-vauva, seimi)
Joosef (puku, paimenpäähine, sauva)
Jeesus (valkea kaapu)

Muuta:

2-3 mikkiä näyttelijöille

Kirjoittanut Satu Kettunen

Kuvittanut Ulla Kakriainen

Julkaisija: Suomen Vapaakirkon Nuoret ry. 2001

1. näytös: Valtteri ja ajatukset

(Valtteri seisoo näyttämöllä; takana seisoo toinen henkilö: Valtterin ajatus.)

Kertoja:

– Olipa kerran pieni poika, jonka nimi oli Valtteri. Valtteri asui pienessä pimeässä mökissä suuren pimeän metsän keskellä. Oli vuoden pimein aika ja kaikkialla oli pimeääkin pimeämpää. Jopa Valtterin sydämessä tuntui pimeältä. Hänen ajatuksensa pukeutuivat pimeään viittaan ja välillä ne riehuivat ja irvistelivät niin, että Valtteria alkoi pelottaa.

(Valtterin ajatus tulee selän takaa esiin ja pelottelee Valtteria. Valtteri pelkää. Ajatus menee takaisin.)

Kertoja:

– Välillä taas ajatukset saivat Valtterin tuntemaan itsensä yksinäistekin yksinäisemmäksi ja Valtteri oli aivan varma siitä, ettei kukaan välitä hänestä eikä rakasta häntä.

(Ajatus tulee esiin, katsoo Valtteria halveksivasti ja kääntää päänsä pois. Valtteri painaa päänsä alas murheellisena. Ajatus menee takaisin.)

Kertoja:

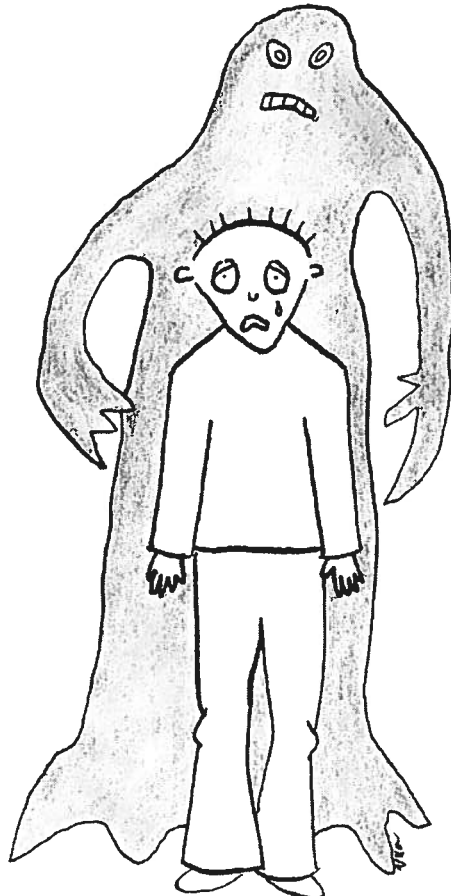
– Joskus ajatukset alkoivat syyttää Valtteria kaikista pahoista asioista, joita hän oli joskus tehnyt ja sellaisistakin, joita hän ei ollut tehnyt. Ne kävivät päälle kuin yleinen syyttäjä, eikä Valtteri voinut muuta kuin purskahtaa itkuun.

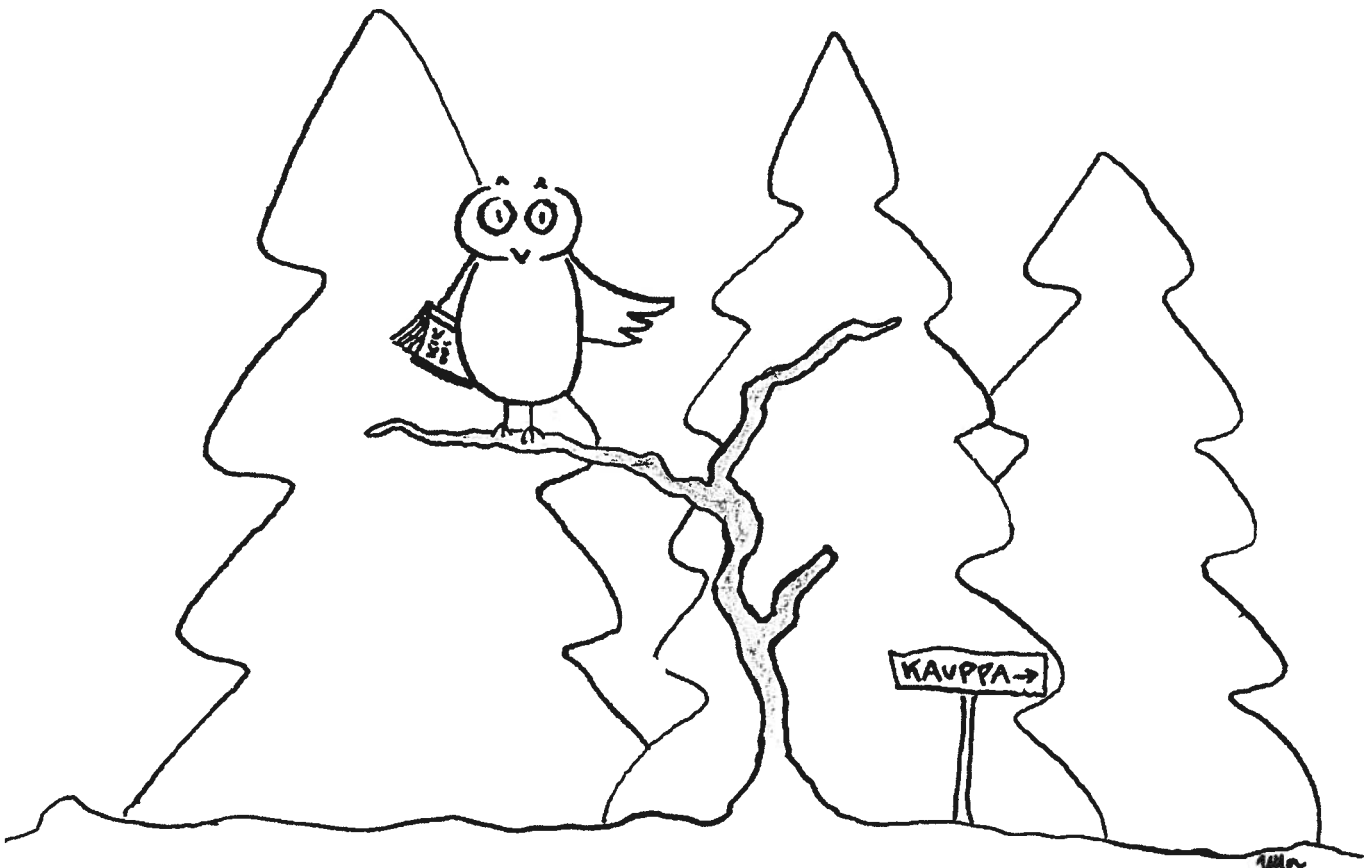
(Ajatus tulee esiin, osoittaa syyttävästi ja vihaisesti Valtteria. Valtteri alkaa itkeä. Ajatus menee takaisin.)

Kertoja:

– Joinakin päivinä, jolloin Valtteri ajatuksineen vaipui vain toimettomaan synkkyyteen ja tylsyyteen. Häntä ei kiinnostanut mikään. Missään ei näkynyt valoa. Oli vain pimeää koko ajan.

(Ajatus tulee esiin ja tuijottaa tylsänä eteensä. Samoin Valtteri. Sitten ajatus menee pois ja Valtteri jää.)

2. näytös: Valtteri ja pöllö

Kertoja:

– Eräänä päivänä Valtterin mökin ohi lensi pieni lintu, joka lauloi mennessään:

Lintu:

– Pimeys kiusaa ja juonia keksii,
Valtteri, siksi Valoa etsi!

Valtteri:

– ...valoa etsi! Sen minä teen. Vielä tänä päivänä lähden etsimään valoa! (pukee ulkovaatteita päälleen, ottaa reppunsa ja lähtee matkaan)

Kertoja:

– Niinpä Valtteri pakkasi reppunsa ja lähti matkaan etsimään valoa. Hän kulki ja kulki kunnes tuli pöllön pesälle.

(Pöllö tulee esille, "istuu oksalleen". Valtteri huomaa pöllön.)

Valtteri:

– Pöllöt ovat viisasta väkeä. Minäpä kysyn pöllöltä, tietääkö hän mistä löytäisin valoa.

(Valtteri kysyy pöllöltä.)

– Päivää herra pöllö. Minä olen Valtteri ja etsin valoa. Voisittekohan neuvoa minulle mistä löytäisin valon sydämeeni?

Pöllö:

– Vai valon! Onko pöllömpää kysymystä koskaan pöllöltä kysytty! Me pöllöthän elämme yöllä pimeässä. Se vasta on elämää! Minä en kaipaa valoa. Valo on niin kiusallista. Se häikäisee silmiä ja nukuttaa. Eikä valossa voi saalistaa. Kuulehan poikaseni, ei valoa kannata etsiä. Pysy pimeässä! Se on minun tunnuslauseeni.

Valtteri:

(Pettyneenä) – Niinpä kai sitten, vaikka...

(Lintu lentää ohi ja laulaa.)

Lintu:

– Pimeys ei koskaan valoa voita. Valtteri, vielä etsiä koeta!

Valtteri:

– Kyllä minä sittenkin vielä etsin.

Pöllö:

– No jos välttämättä tahdot. Mene kysymään kettu-muorin kaupasta. Se on tuossa lähellä. Hänellä on siellä kaikkea. Varmaan valoakin.

Valtteri:

– Kiitos neuvosta, näkemiin!

(Pöllö poistuu näyttämöltä.)

3. näytös: Valtteri ja kettu-muori

(Kettu-muorin kauppa tulee esille: kyltti, muori ja erilaisia lamppuja yms. Valtteri menee ketun luo.)

Valtteri:

– Päivää kettu-muori!

Kettu-muori:

– Päivää, päivää! Tervetuloa. Mitä saisi olla?

Valtteri:

– Haluaisin ostaa valoa. Onkohan teillä sitä varastossa vai pitäisikö tilata?

Kettu-muori:

– Kyllä, kyllä valoa löytyy! Hetkinen vain. *(Esittelee erilaisia lamppuja ja kiinnittää niitä samalla Valtteriin.)* Tässä on huipputehokas taskulamppu turboparistoilla kainaloon ja tässä halogeenivalaisin toiseen. Otsalamppu on oikein käytännöllinen: jää kädet vapaaksi ja niihin voidaankin sitten asettaa pari myrskylyhtyä. Oikein käteviä näin ulko-salla. Nyt joulun aikaan tarvitaan tietysti jouluvalot. Tässä uusin mukana kannettava malli. Kas näin, sehän näyttää tyylikkäältä. Ehkä vielä kuusenkynttilät, kattokruunu ja muutamat varapatterit sekä jatkojohto... Se on sitten yhteensä 500 markkaa.

(Valtteri maksaa vähän hämmästyneenä.)

Kettu-muori:

– Kiitos ja näkemiin. Ja valoisaa joulua! *(Menee pois.)*

(Valtteri tutkii lamppuja ja riisuu niitä pois päältään)

Valtteri:

– Onhan tässä kyllä valoja, mutta silti minusta tuntuu, että lintu tarkoitti jotain muuta...

(Kun Valtteri on laskenut lamput maahan, lintu tulee ja laulaa.)

Lintu:

– Ei sydäntä valaise ulkoinen valo.
Valtteri, tee loppuun tehtäväs' jalo!

Valtteri:

– Siispä matkaan taas. Tämän taskulampun otan kuitenkin mukaan ja varapatterit. Niitä voidaan tarvita pimeässä metsässä.

(Lähtee kulkemaan.)

4. näytös: Valtteri ja tähti

Valtteri:

– Mistäs minä sitten etsisin? En löytänyt sydämen valoa viisaalta pöllöltä enkä saanut sitä ostetuksi rahalla.

(Tähti putoaa Valtterin eteen. Valtteri hätkähtää.)

Valtteri:

– Kukas sinä olet ja mistä tulla tupsahdit siihen?

Tähti:

– Minä olen tähti ja tulin tuolta *(näyttää ylöspäin)*.

Valtteri:

– Puustako?

Tähti:

– Ei vaan kuusta. Tai oikeammin kuunsirpin vasemmalta puolelta. Näetkö tuon pienen tyhjän kohdan tuolla taivaalla? Siinä on minun paikkani mutta tänä iltana oli minun vuoroni tulla vierailemaan täällä maan päällä. Sattuipa hauskesti, että tapasin sinut. Mitä sinä muuten teet täällä pimeässä metsässä keskellä yötä?

Valtteri:

– Minä tahtoisin löytää valon sydämeeni, mutta kukaan ei ole osannut neuvoa minua...

– Mutta, hei, jos sinä kerran olet tähti, niin sinähän loistat valoa. Kerro minulle, mistä saat valosi.

Tähti:

– Minä loistan auringon valoa. Hänellä on niin paljon työtä valaistessaan maailmaa, ettei hän ehdi joka puolelle yhtä aikaa. Niinpä hän antaa valoaan kuulle ja meille tähdille ja me valaisemme maapallon toista puolta sillä välin, kun hän paistaa toisella puolella. Eikö olekin kätevää.

Valtteri:

– Luuletko, että herra Aurinko voisi lahjoittaa vähän valoaan minullekin? Tarvitsisin sitä tänne sydämeeni.

Tähti:

– Enpä tiedä, onnistuuko se... Mutta tule, minulla on toinen ajatus. *(Otaa Valtteria kädestä ja vie seimen luo, samalla Maria ja Joosef tulevat.)* Näetkö tuon lapsen. Hän on Jeesus, maailman valo. Hän voi valaista sinun sydämesi, sillä kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan Hän on voittanut kaiken pimeyden ja pahuuden maailmassa.

Kertoja:

– Sen sanottuaan pikkutähti vilkutti Valtterille ja kiipesi sitten takaisin kotiinsa taivaalle *(tähti vilkuttaa ja menee)* mutta Valtteri jäi vielä Jeesus-lapsen seimen ääreen ja rukoili:

Valtteri:

– Kiitos, että löysin sinut,
Jeesus, maailman valo.
Tule minun sydämeeni
asumaan ja valaise-
maan sitä.

*(Lintu lentää
ja laulaa.)*

Lintu:

– Kun Jeesus tuli
sydämesi Herraksi, niin
löysit todellisen valon,
Valtteri!

5. näytös: Valtteri ja Jeesus

Kertoja:

– Valtteri palasi takaisin pieneen mökkiinsä ja Jeesus, maailman valo, tuli hänen mukaansa.

(Valtteri seisoo näyttämöllä. Ajatus ja Jeesus asettuvat seisomaan hänen taakseen.)

Kertoja:

– Joskus vieläkin Valtterin ajatukset irvistelivät inhottavasti ja Valtteria alkoi pelottaa. Silloin Jeesus tuli lähelle, otti Valtteria kädestä kiinni ja sanoi: Älä pelkää. Min olen sinun kanssasi!

(Ajatus tulee pelottelemaan. Valtteri pelkää ensin, mutta kun Jeesus astuu toiselle puolelle, hymyilee Valtterille ja ottaa kädestä kiinni, Valtteria ei pelota enää. Ajatus kyyristyy maahan. Ajatus ja Jeesus menevät takaisin taakse.)

Kertoja:

– Toisinaan Valtteri tunsi itsensä vieläkin yksinäiseksi ja hylätyksi. Mutta silloin Jeesus lohdutti ja halasi Valtteria ja muistutti, että Hän rakastaa Valtteria aina.

(Ajatus suhtautuu halveksivasti, kiusaa. Valtteri painaa päänsä alas. Jeesus tulee ja halaa Valtteria. Ajatus kyyristyy maahan. Jeesus ja Ajatus menevät takaisin taakse.)

Kertoja:

– Sellaisina päivinä, jolloin Valtterin ajatukset taas syyttivät häntä vihaisesti, Jeesus astui puolustamaan Valtteria ja vakuutti, että kaikki Valtterin synnit oli annettu anteeksi.

(Ajatus syyttää vihaisesti. Jeesus ojentaa kätensä suojelemaan Valtteria. Ajatus kyyristyy maahan. Jeesus ja Ajatus takaisin taakse)

Kertoja:

– Ja silloin kun kaikki oli vain tylsää ja masentavaa, Jeesus, maailman valo, antoi Valtterille ilon ja vei hänet moniin jännittäviin seikkailuihin.

(Ajatus tuijottaa tylsänä. Valtterikin alkaa tuijottaa, mutta Jeesus tulee, ottaa Valtteria kädestä, hymyilee ja juoksee pois/leikkii hippaa Valtterin kanssa. Ajatus kyyristyy maahan.)

Lintu:

– Ei pimeää enää ole Valtterin talo,
kanssaan nyt asuu maailman valo!

